

בוחות הרמנים"ם בן כ"ג שנים (כלומר בשנת הדת' קכ"א), בהיותו בכורוקה ולפ' המוסר האורתודוקסית הניל"ז - בשנת הדת' קכ"ה, אליו עוד בספריו) היה בהברור שפּרָן הלאלווי הבהיר והארצוני פירוש השינה (בערבייה), שאה עיקרו הדבר בפרק שני נזורי, וסינו בdziירם בשנה הדת' קכ"ה (עמ' ב"י).

עוד קומם שבירים את פירוש השינה, במשמעותו, קומם תא רוחבו הבהיר הגוזל "בשנה תקופה" (ענברות), בסביבה י"ט' בפ' החזון" (ענברות), כבבנה וכגבינה לו, בחיבורו "שנה הורה" סוף הדריכים מישר שין רשות, דחיה ותתקפה עד סוף והקליל"ם (עמ' א' קכ"ט), ממש הקופה הוגאת היהת פרנסתו בערך בפרק קהה לו עם ז' דוד אהין, אשר עס הוויא איס' יונע' טהר, הנה הא טורו העצקי בפרטנות הבשחתה, ואשר לרלבט להבריך השינה, בטלולו סנה דההקליל"ם או'ץ א'זון: זו רוז עזע' ביט' ההו הווינס'ו ש' לרגלי בחרה, הבהיר השיב' ביל' הרכבת'ם קשות, ומשנה שלבה טב' הולה (רכ' 6), בטלולו סנה התהקללה ווועך הרוכב'ם להברכו - שעיה כבר מיר' בכתיבת ראדנשא - את ההול' אונרין טל' לולות קידוש החודש, שהוא עין היבער עזבאי' (עמ' ר' ראי). העתקה ההייר בולו וטבלולו גנטהה ברואה עז' שנים אחותו, ולפי בכרה אהת נכתיהה בבלו' הרכבת'ם (עמ' ר' ראי).

שם בו הרכבת'ם בגוזל הזר הילך וההדרס, ומפען ובדרגן, בפ' ובסצ'ר, רגריגו לאו שלמתה הילך, כלבְּלַה קִרְיָנוּ אֶנוֹתָה וְגִזְבָּה.

בשנת והתקפ'יז נולד לפֶּבַבִּים בנו היידן, ר' אהבהם (ענ' התקפ'יז). נראת שהיית לרוכבם גם בת, שופטהה בעודה צענה (ענ' ר'יס). בפְּרָך בְּסֵגֶן דְּהַתְּקִפְּזִין הַהֲלִילִים בחיבור פְּרוֹו הַכְּהַשְׁבִּיטִי הַגָּדוֹל (בערבית) 'וְהַנְּגֻבָּכִים', אשר קדשו לו' שני עניינות להיבור כפירים בנענין חטפה עבוקם, שלא באו אל הכלויות' (פְּרָך
הַבְּאָרָה וְכָרְבָּה הַשְׁוֹאָה, ע' פְּרִיהָה בר'ע). בשונה והתקפ'יז היה בכר הדורו ג'ורו (ענ' ר'יס).

משנהPsiחה הופגת 'בשנה תורה' גם לארכוזה אירופת, ובארצונה לטסיליה פולרנוובן, נוצר קשר כהה בין הרובטים להכחים רוגובון, אשר הביא בין הסאראן להרגרוּם ('המוריה') לעברות על ידי ר' שושאן אבן תיבון בחו'י הרובטים (נבי התז'ב).

בבגדים גודר פרטומו של הרוברים בין הגיגים לרופא סוכחה. לרוב רוחה הלהתיל עליו הפקדים רפואיים דוטמיים, עד שנגנבה רופא אשי בלבד בגדים תחתן,(13) מרוחה נזקנו בשורה זו אשר עשרה את ובונאותה מותנית – עשה את אלבאהו באבנה (שין, 8), ואף הבשין לא גושם עורה רפואי לאחנון, יתרה מכך,

לפי המסורת המקובלת נפדר הרובב"ם בכ' בسبת דתתקס"ה (עמ' תקיס"ט), והובא קבורה בטכירה (עמ' תקע"ח).

רואה צ' לנדרמן, 'טב' פירש מימון לודבָּט לסדר עותמי וחדשי לאקליגזום' (ברבבש
כון לפוסט בכ"י טב' פירש מימון לודבָּט לסדר עותמי וחדשי לאקליגזום) (ברבבש
מוכר את פסח של אקליגזום בברית היה פסח).

שש דָקְמַנִּים: בְּרוּלָתִים סָמְקָה כֹּוֹ נְנִטָּלָס: כְּרֻמָּס מְלָקָם
עַל דָּמֵי כֶּבֶשׂ וְדָרְלָעָטִים כְּכָלָה וְקוּרָט כֶּתֶל כָּמָכְנִין
טוֹפָר נְפָגָה: וְלוּחָיו גְּנָהָר קַיְעָמָה חַ' (ס' מְפָה) עֲשִׂינָה
קְוָשָׁה נְלָזָה בְּסָבָה חַמִּיהָ וְהַ' מְלִי פְּרִיךְ נְיוֹמָה (וְגַחְתָּעָלָה)
פְּחַח מִנְקָדָשׁ וְסִיסִּים כְּרַעַתִּים עַצְ' כֶּלֶב מִלְּיָה כְּמַבְשָׁבֶךָ
סְסִיּוּתִים כְּכָלָה וְרוּתִים אַהֲרָן בְּסָבָה דְּפָאָר יָלְדָלָן
מִמְּקָדָשׁ בְּגַם נְצָרָה זְמִינָה גְּנָהָר כְּמַלְיָה לְהַנְּזִילָתִים
כְּכָלָה דְּלָן כְּכָלָה זְמִינָה לְהַנְּזִילָתִים קְהִימָה עֲדָסָה נְסִיסָה
נְכָסָה לְהַזְּמִינָה כְּבָאָה כְּלָבָר פְּרִיךְ פְּתָח מִנְקָדָשׁ וְסִיסִּים
כְּרַעַתִּים לְהַזְּמִינָה, וְכָאָה קָרְבָּן דְּבָרָה כְּתָבָה כְּרַעַתִּים פְּטִיאָה קְרָתָמִי
צְרָטָטָן רָבָה סָלָבָה מִבְּצָה מִקְדָּשׁ כְּרַעַתִּים פְּטִיאָה
כְּרַעַתִּים מִקְדָּשׁ לְלִיעְלָה כְּכָלָה נְלָזָן נְלָזָן כְּמַחְנָקָה רָקָנָת
כְּרַעַתִּים הַהְשָׁמָנָה כְּמַקְרָבָה מִנְקָדָשׁ מִזְמָרָה לְכָאָה
לְהַקְרָבָה נְוּרָה דְּבָרָה כְּכָלָה נְלָזָן נְלָזָן כְּרַעַתִּים כְּכָלָה
כְּלָבָן דְּבָרָה לְפִנֵּי לְזִנְחָנִיס (סָמְקָחָה) מִמְּנִינָה לְפִנֵּי זְמָה
דְּלָאָה וְקָרְבָּן לְפִנֵּי לְרָקָנָה הַ' כֶּבֶשׂ דְּמִיעָשָׁן וְרוּתִים שָׁבָע
דְּלָהִיָּה נְפִיאָה כְּהַזְּמִינָה כְּבָאָה גְּסָלָנִין נְלָזָן נְלָזָן כְּכָלָה
רוּתִים אַזְעִים אַזְעִים מִזְמָרָה כְּהַזְּמִינָה מִלְּיָה כְּמַחְנָקָה
בְּנֵי צָבָר וְסָהָר לְפִי לְזִנְחָנִיס מִלְּיָה כְּהַזְּמִינָה מִזְמָרָה
וְקָרְבָּן לְפִנֵּי לְזִנְחָנִיס עַכְ' קָרְבָּן לְפִנֵּי נְגַדָּה צָבָר
חַבְבָּה וְהַבָּה לְפִנֵּי לְזִנְחָנִיס נְגַדָּה וְגַן קָרְבָּן
וְהַזְּמִינָה נְגַדָּה וְהַזְּמִינָה לְפִנֵּי לְזִנְחָנִיס לְפִנֵּי נְגַדָּה
לְזִנְחָנִיס וְהַזְּמִינָה לְפִנֵּי לְזִנְחָנִיס וְהַזְּמִינָה לְפִנֵּי נְגַדָּה
בְּנֵי אַגְּרָן (ע' ע'') וְבָאָה חַמְפָּטָה סָקְלָתָה (פ' ה') נְגַדָּה רְלִי לְפִנֵּי
לְזִנְחָנִיס וְהַזְּמִינָה גְּרָנוֹגָס הַקְּרָבָה לְפִנֵּי יְשִׁינָה סָקְלָתָה
לְזִנְחָנִיס וְהַזְּמִינָה גְּרָנוֹגָס כְּבָאָה דְּלָוִת דְּלָוִת לְפִנֵּי
אַגְּרָן וְהַזְּמִינָה גְּרָנוֹגָס כְּבָאָה דְּלָוִת דְּלָוִת לְפִנֵּי
לְבָרוּבָה בְּבָאָה גְּרָנוֹגָס כְּבָאָה גְּרָנוֹגָס:

ד-ashi פרקים לתולדות הרמב"ם וchiporim

[רשימה הקארה דלקמן מורה]: מהר ג'ס הא מועד להו חומריין בעיוגרי תכנית לאיגוד הרפ"ם, ואנדר גוטס הא יכול לשמש כעוז מתח-עיגנים לנושאים הבוגרתיים והסוציאליים הנזכרים בספר על מגובהותן.]

הרבכ'ם נולד לאביו, ר' מימון בר' יוסף הדריך בדורותבו אשר בספר המוסולית (אנדרט), בשנה דתחצצ'ין, ולפי מסורת אחרת בשנה דתמג'ין (או עירורי הכהנה סופיה בין רוחניותם, עי' עמי כ"ז, תקיע''). משוחהן, אשר הריםה הריםה רוגנים (רח' חתימת פהמיש'ן), המשחה נקרואה בשם משחתתין (ר' ברכוד'יה) – בערךיתו: אבן עבד אלה – על שם אכזרימשחה האהשון הנזכר ברכוד'יה של הרובכ'ם, ר' עזובידיה דין קורוטובה (עמ' כי''). ר' מימון יעקב והרבכ'ם היה מלומדי ר' יוסוף מגאש, תלמיד הר' רוני, תשעתו תורהם של שני נכדים של הרובכ'ם הייתה כה גדולה – עד שעינם דרכויתן, לרבות של למד איסראאל אלה על הרובכ'ם (עמ' ב' ברכוד'יה).

בכל הבחורות תניב הרמב"ם בילשאנו דרבנן (עכירות מתוכית באמרמת) שלושה היבטים הלמדויים: פירוש הלחوت קשוות שכבל התלמידו, על רוב מכךות הגביה; הלחות היישלמי, לדוגמת הלחוט הררי"ף לבלילו; וגונוטרי השגות על הרו"ף בכבודות ברוחם ובדודות בשיס". הבודרים אלו לא הספיק להגעה ולהזיא לאור עולם, ורוכחים אבדו (תקנת, 5, הרבנית, 18).

לא יותר מאשר דתתק"כ יקרו ר' מיכון ומפתחו – שכלה, מלבד הרמכ"ב
ובם היה הארי הצעיר ר' דוד (עמ' ע"ב), ולפחות שתי אהיות (עמ' ק"ע) – מספ"ר
מוסוליטית למורוקן, מחמת רודופית-הדר נגד הייחודי. הם התגנרו, לפחות חלק
ותקופת שהותם שם, בעיר אסא (עמ' ק"ה). עם התקופה הנוכחית בעיר העתיקה בעיר
הבעיינית, בהרדר ר' מיכון ומפתחו, ואיזיר דתתק"כ, דורך הב', לאץ' ישראל (עמ'
ק"י). הם רודזו אל החוף בעכו, והשווו להדר הדרישות שנות הדתתק"כ
בקירור בירושלים ובחברון, נראיה שלפני סוף הדתתק"כ עברו לביצים, וזה היה עוד
הרבכ"ם ר' מיכון פטור בכזרים הדושים אחוריים אחר בואה שמה (רכט, 2).
הרתק"ם קבע את מקום מגוריו בקהיר העייקה (מוסטאן, מגד = מצרים),
מרחיק שני החומי שבת מהברבה קירור (אל-קארה), אך מקום מושבו של מלך
תפקידו נקבע בקהיר העייקה נשורתה הגנויה, המפרוסתת, שבנה נמצוא, בין
תקב"ה, ובתחום כוחיו של הרמכ"ב (ר', למשל, עמ' ק"ב). במרקם נשוא
הרוכבים לאשה את בתו של ר' מישאל הלוי, ממשחה מושחת של חידושים ואנגי-
עישנה (עמ' ק"ע).

¶[א] יומם טוב של ראש השנה של להיות שבת, במקדש היו תוקעין **אבל** לא במדינה. **אלא נון נון אלון.**

מגנום נס ציון גולן

[א] כבר ביארנו לך כמה פעמים כי מדורש בקראת ירושלים כולה, ומדינה, שאר ארץ ישראל.

. פ. וְעַד י

ח-כשנורו של לא חוקע בשטח לא גווע אל
הביבסוקס קאין בו בית דן. הדאגה ואוביד
אלל ובוון שוויה הנקודת דה, בעזנו טוא
ויהה רואה ירושלים לא שמהר בחר הנעל,
ויהה השעה שעתן קול צפוני ירושלים לא שחה
בראש דן, והזהה ניכלה לבני ברושם לא
שיהה נור מטסן בנירניאן, אגשי אאותה העיר
הו תוקיעים בשטח ברושם, אבל בשאר ערי
ישראל לא הו וווקען :

20 10/0 N.Y. PAN

עבודה הלכותי המקדש והעובדים בו פ"ה

זה ובית
יהיה לו מוקן במקדש והוא
הנקרת לשכת כהן גדול.
וככזו ותפארתו שיהיה יושב
במקדש כל היום ולא יצא
אלא לבתו בלבד בלילה א
ביום. וזה ביתו בירושלם

. 639 ה' ג' ינואר 1947

לעומת הילך נסיעה ברכבת מירושלים לארץ ישראל.

(פ') כל היודע את ה"מוריה" רק מן הדפוסים שבדינו אין יודע שהרמב"ם כתוב "ירושלים" (ולא "ירושלמי"), "ישעה", "ירמיה" (ולא "ישעיהו", "ירמיהה"), "תלים" (ולא "תלהים").

וְזַהֲרָה! – וְאֵין פֶּקַד אֲצִילָהּ גַּם בְּשַׁקְבָּקָם אֲשֶׁר יָדוֹ
אֲכָל בְּרַקְבָּרַקְהָ קָהִי נְרוֹת אֲצִילָהּ יְמִינָה כְּבָנָה אֲצִילָהּ כְּבָדָם:
שְׁאַצְּרָקָהּ גַּעַנְהָ אַזְמָקָה שִׁיקָנָה וְהַבָּיִת אַבְוֹלָהּ – כְּמוֹ שְׁבָאָר
בְּמַרְמָרָה אַזְקָרָה: סְפָלָה וְגַלְעָדָה קְבָדָה בְּגַן אַקְטָרָה הַחֲוָא, נַעֲמָר
גְּבוּרָה גַּן: קְאָהָי הַיּוֹן קְלַחַן דְּכָיָה וּגְוַיָּה. – נַעֲשָׂר פָּאָה הַתְּקָאָר בְּיַעֲנָה
וְלֹא גְּנוּבָהָרָה, אֲסָלָהָרָה אֲצִילָהָרָה: – אֲשֶׁר יָסַר גַּעַר גַּעַר
בּוֹ אֲצִילָהָרָה לְשָׁלָשׁ קְבָמָותָה. הַקָּסָתָה הַקָּסָתָה – שְׁלָא דְּקוֹיָקָה בּוֹ קְאָמוֹתָן גְּנוּמָה
עַזְזָעִי מְקַרְבָּה תְּזַקְקָה, שְׁאַנְעָיו שְׁזַבְקָה פָּנָן קְאָצָן הַוָּה מְקַלְיָה
תְּהִוָּה, וְבְשִׁגְעָנָה – שְׁלָא נְסִידָוָה פִּי שְׁהָזָה קְנָסָה גַּמָּה וְנְשִׁלְחוּתָה
בְּגַעַל קְיֻמָּתָן; וְנְשִׁירִישָׂה, וְנְהִיא בְּפַקְדָּה עֲצָבָה – שְׁלָא יְבָקָשׁ קְלָבָה.
יְשָׁבָטָה, קְיֻמוֹתָה קְבָנְתָה וְתִפְשָׁלָה, וְוִיהָ גְּנוּפָה עֲלֵינוּ מְנַפְּלָגָה
וְקְסָטָה, קְמָלָה אֲצָפָל קְבָבָשָׂת פְּרַקְבָּהָרָה, – נְרוֹהָ בְּאָהָה פְּמָזָה שְׁלָא יְבָנָה
בְּבִתְהִקְיָה, אֲזָא סָמָר בְּקֶפֶת פְּלָגָה, עד שְׁתָמָהָה פְּמָזָה שְׁלָא
וְתִסְלָק בְּמַחְקָהָתָה. – בְּמוֹ שְׁבָאָרָה – קְסָפָר שְׁוֹפָטִים⁶

איגרת אל ר' יפת הדין

גנני כל זאת¹⁹ איגני קובל לא על חקם ולא על מלמיד לו לא על נקיון, והוא יקובל עלייך יותר מכך, שגנוי והוא ואך קרי²⁰ ואצל אפקה – ארבעתנו הילכו בيتה ה' ברגש²¹, ולא שאלת ולא דרשת. וכן סדרו קינה של אשבר על קבב זה שהגיע עמה כעbor רפסחא²², אקל אנטיקי ערקה ושמוריה²³, ולבתנו בסד מכקרים וכוננות אסורי ה' לא אונשה, לא אחשב לך עזוז נפשע, עלייך כל קשעים תפהה אפקה. ונקל עזקה צר לי וקנסה בעניין לך קזון שאפרט²⁴, וכל עזוזו עזנו;

"הוועתק הספר ממדינת היב, העייקו הנעלם ר' שמואל ב"ר אברהם שקייל בעכו, מכיתבת הרב רביינו משה מאור הגולה ז"ל. וגם"ז הוא מצא בסוף הספר McMichtab הרב

בליל אחד בשบท, באברעה^י מים לירוח איר, נכטמי לים. ובוים שבת, עשו ר' לאיר, שעת ארבעת אלפים והשע מנת התשחט(ז) ונשרים ליצ'ירה^ח, עמד עלינו חשול שבטם לטבעני, והיה צער גובל בים. ונדרה עלי' שני הימים האלה עצם בהן ואוגהגה בהם העניטה ציבור שלב, אמי ואגש כורו וגרו הנוויים עלי', ואגוות עלי' נבי להעשרה זו שנ פס הורות שצערא אטאוב^ט, והוא צדקה דקה טהרה, ומונדי שאהא ימי' וושט לבדי בעשריו באיר, לא אראא אדים, אלא מתפלל וקוראו לכ' רום בניין בעצמי, וכשש שעלא מבצאי כים אוור זום אלא הקה' – קר אל רארה דוד ולא אשכ' עכבר, אלא שאן נגאסתו, לילאי אחד בשบท, שלושת^ט מים לירוח סיון, יצאתי מן המ בשלהם ובאגנו^ט לעכו, וניצחתי מן השם, והיגענו לארכן ישראל. וווע והדורתי שיהא יומ שנון ושנבה משבטה אברעה יומ שנון לירוח אברעון, אי' וויט עז סוף כל הרורה. ובוים שלישי בשบท, אברעה יומ שנון השם, וכוכנשו לביב' וגול והקוש ולצצ'ר^ט ב', בוים חמיש, שה' מים לירוח לרושם שפת סכנה, ובוואד בשบท, תעשה בחוזו, גיאת' מירשלן להרבנן לעשך קדרי אכובי בעמרא, ואווע יומ שמדרי מעשה והתהפלתי, שכ' לאילו^ט על הכל. וטני הרים האל, שם שטן יש ושייע במדרשון, גדרותי שיהו לי' כומו יומ טוב והפלפה ושבטה אברעה, ואלהם עורי על הכל, וויקם לי' "נדיר לה' אלסל", אמן, וכש שוכנויות לההפלל, בחרובנן, אראא אמי' וויל שראאל בנהמתה מהורה, אמן^ט. ביל חמיש וווע שלישין^ט בסענ' ראה ד' בעני' וואג' אוח בשולן, ושייעו והו מים דקה וחעניט.

ווע אונט' ריבריה ריבריה אצצ'ר איש האלהם בכנ' מה' זיל'.

שְׁמַרְתָּךְ לְבֵבֶךְ וְלִבְנֵךְ וְלִבְנָתֵךְ וְלִבְנָתָךְ וְלִבְנָתָךְ